

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 908/2017
19.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Вучковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1373/15 од 06.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 483/17 од 13.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Вучковића, као основан, **УКИДАЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Крагујевцу К 1373/15 од 06.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 483/17 од 13.04.2017. године и предмет враћа Основном суду у Крагујевцу, као првостепеном, на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1373/15 од 06.04.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Том пресудом оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења и одлучено је да ће се о осталим трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 483/17 од 13.04.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1373/15 од 06.04.2016. године, исправљена решењем К 1373/15 од 18.04.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милорад Вучковић, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП у вези члана 24. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз захтев да сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Вучковића, је основан.

Наиме, по оцени Врховног касационог суда, основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је суд повредио одредбу члана 24. КЗ из чега, по налажењу овога суда, произилази да захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У конкретном случају, из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени АА оглашен кривим зато што је дана 17.11.2012. године, око 2.30 часа у Крагујевцу, у улици Др Јована Ристића бб, употребом алкохола себе довео у стање скривљене неурачунљивости у којем није могао да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, у намери да присвајањем туђих покретних ствари себи прибави противправну имовинску корист, употребом силе против неког лица, одузео туђу покретну ствар, на тај начин што је ушао у такси возило фирме "ВВ", марке "...", беле боје, регистарских ознака ..., власништво ГГ из ..., којим је управљао оштећени ББ из ..., сео на место сувозача, а на питање оштећеног "докле иду", употребио силу задавши оштећеном ударац руком у пределу лица, десног ока, наневши му лаку телесну повреду у виду хематома испод десног ока, што је изазвало страх, узнемиреност и несигурност код оштећеног, па како се уплашио за свој живот и тело, истрачао је из возила, окривљени је сео на место возача, стартовао возило, напустивши лице места са возилом, прибавивши себи имовинску корист у износу од 390.000,00 динара, при чему је у тренутку пре него што је себе довео у стање скривљене неурачунљивости услед употребе алкохола, био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено, на који начин је по ставу првостепеног суда извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ. Наведена пресуда је исправљена решењем првостепеног суда К 1373/15 од 18.04.2016. године тако што се у изреци пресуде у правној квалификацији дела, после речи члана 206. став 1. КЗ бришу речи "у вези члана 33. КЗ".

Одредбом члана 24. став 1. КЗ прописано је да се кривица учиниоца кривичног дела који се употребом алкохола, дрога или на други начин довео у стање у које није могао да схвати значај свог дела или да управља својим поступцима утврђује према времену непосредно пре довођења у такво стање.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда, уколико је суд утврдио да је окривљени кривично дело у питању извршио у стању скривљене неурачунљивости, то је био дужан да његове радње правно квалификује као кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 24. став 1. КЗ, а не као кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ без везивања за одредбу члана 24. став 1. КЗ, јер правним квалификовањем радње окривљеног као кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ произилази да је исти поступао у стању урачунљивости, за шта изреком првостепене пресуде није оглашен кривим, на који начин је учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, на коју се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Поред тога, осим формалног законског текста који се односи на постојање директног умишљаја код окривљеног приликом извршења кривичног дела у питању из изреке правноснажне пресуде се не види јасно зашто је код окривљеног постојао директан умишљај у односу на све елементе кривичног дела разбојништва пре него што је исти себе употребом алкохола довео у стање скривљене неурачунљивости, тим пре што је разбојништво сложено кривично дело које се састоји од кривичних дела принуде и крађе, због чега умишљај окривљеног мора бити управљен како на извршење принуде тако и на одузимање туђе покретне ствари у намери прибављања себи или другом противправне имовинске користи и тај умишљај мора бити јасно описан у изреци пресуде, што суд није учинио.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укинуо правноснажне пресуде Основног суда у Крагујевцу К 1373/15 од 06.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 483/17 од 13.04.2017. године и предмет вратио Основном суду у Крагујевцу, као првостепеном, који ће приликом поновног суђења имати у виду примедбе изнете у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 492. став 2. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.